
Véletlen fizikai folyamatok

8. beadandó

Márton Tamás

PJF19C

martontamas@caesar.elte.hu

1. feladat

Feladat leírás.

Ez egy példa arra, hogy hatvány alakú fokszámeloszlás esetén a hálózatnövekedési dinamika lényegtelennek tűnő részlete is befolyásolhatja a hatványkitevő értékét. Az *eltolt lineáris preferenciával* növekedő hálózatban egy k fokszámú csúcshoz való csatolódás valószínűsége $(k + \lambda) / \sum_{\ell} (\ell + \lambda) N_{\ell}$, ahol N_k a k fokszámú csúcsok száma. A 9. előadás jegyzetében megtalálható a levezetés, hogy $\lambda = 0$ (lineáris preferencia) esetén a fokszámeloszlás nagy k -ra hatvány alakú

$$P_k \sim k^{-3}. \quad (1)$$

Vigyünk végig a lineáris preferenciára alkalmazott számolást a $\lambda = 2$ -re és mutassuk meg, hogy ekkor az eloszlás nagy- k alakja

$$P_k \sim k^{-5}. \quad (2)$$

A fenti két eredmény azt sugallja, hogy (mint azt be is lehet bizonyítani) tetszőleges $\lambda > 0$ -ra a következő eredmény igaz

$$P_k \sim k^{-(3+\lambda)}. \quad (3)$$

Feladat megoldása.

Az előadási példához hasonlóan, ahol a rátát $w_k = \frac{k}{A}$ alakban írtuk fel, így vizsgáljuk most is A értékét:

$$A = \sum_{l=1}^N = (l + \lambda) N_l = 2N + \lambda N = (2 + \lambda)N \quad (1.1)$$

Írjuk fel a Master-egyenletet a rendszerünkre:

$$\begin{aligned} N_k(N+1) &= N_k(N) - \frac{k+\lambda}{A} N_k + \frac{k+\lambda-1}{A} N_{k-1} \\ N_1(N+1) &= N_1(N) - \frac{1+\lambda}{A} N_1 + 1, \end{aligned}$$

ami a következő alakra hozható:

$$\begin{aligned}\frac{dN_k}{dN} &= -\frac{k+\lambda}{A}N_k + \frac{k+\lambda-1}{A}N_{k-1} \\ \frac{dN_1}{dN} &= -\frac{1+\lambda}{A}N_1 + 1,\end{aligned}$$

valamint behelyettesítem az A ra kapott értéket(1):

$$\begin{aligned}\frac{dN_k}{dN} &= -\frac{k+\lambda}{(2+\lambda)N}N_k + \frac{k+\lambda-1}{(2+\lambda)N}N_{k-1} \\ \frac{dN_1}{dN} &= -\frac{1+\lambda}{(2+\lambda)N}N_1 + 1,\end{aligned}$$

valamint alkalmazom a $\lambda = 2$ helyettesítési értéket:

$$\begin{aligned}\frac{dN_k}{dN} &= -\frac{k+2}{4N}N_k + \frac{k+1}{4N}N_{k-1} \\ \frac{dN_1}{dN} &= -\frac{3}{4N}N_1 + 1.\end{aligned}$$

Kihasználom, hogy a fokszámeloszlás definíciója:

$$P_k = \frac{N_k}{N}. \quad (1.2)$$

Ekkor az egyenlet az alábbi alakra hozható:

$$\begin{aligned}\frac{dN_k}{dN} &= -\frac{k+2}{4}P_k + \frac{k+1}{4}P_{k-1} \\ \frac{dN_1}{dN} &= -\frac{3}{4}P_1 + 1.\end{aligned}$$

Valamint tudjuk, hogy:

$$\frac{dN_k}{dN} = \frac{d(NP_k)}{dN} = P_k + N\frac{dP_k}{dN}, \quad (1.3)$$

ezért át tudom írni a Master-egyenletemet a fokszámoszlásra vonatkozó differenciálegyenletekké:

$$\begin{aligned}P_k + N \frac{dP_k}{dN} &= -\frac{k+2}{4}P_k + \frac{k+1}{4}P_{k-1} \\P_1 + N \frac{dP_1}{dN} &= -\frac{3}{4}P_1 + 1.\end{aligned}$$

Majd átrendezem az egyenletet:

$$\begin{aligned}N \frac{dP_k}{dN} &= -\frac{k+6}{4}P_k + \frac{k+1}{4}P_{k-1} \\N \frac{dP_1}{dN} &= -\frac{7}{4}P_1 + 1.\end{aligned}$$

Tudjuk, hogy stacionárius megoldásnál az összes derivált zérus, így:

$$\begin{aligned}P_k^{stac} &= -\frac{k}{k+5}P_{k-1}^{stac} = \frac{k(k-1)}{(k+5)(k+4)}P_{k-2}^{stac} = \dots = \frac{k!}{(k+5)!}P_1^{stac} \\P_1^{stac} &= \frac{4}{7}.\end{aligned}$$

Ha megvizsgálom külön a P_k fokszámoszlását, akkor:

$$P_k^{stac} = \frac{k!}{(k+5)!} \cdot \frac{4}{7} = \frac{4}{7} \cdot \frac{1}{(k+5)(k+4)(k+3)(k+2)(k+1)} \approx \frac{1}{k^5}.$$

Tehát megkaptuk a helyes végeredményt, miszerint $P_k \approx k^{-(3+\lambda)}$, azaz ha $\lambda = 2$ akkor $P_k \approx k^{-5}$

2. feladat

Feladat leírás.

A 9. előadáson vizsgált, lineáris preferenciával növekedő hálózatban egy k foksámú csúchoz való csatolódás valószínűsége $k / \sum_{\ell} \ell N_{\ell}$, ahol N_k a k foksámú csúcsok száma. Az előadáson megmutattuk, hogy a foksámeloszlás nagy k -ra hatvány alakú $P_k \sim k^{-3}$.

Feladatok:

(i) Vizsgáljuk meg, hogy a fenti eredmény függ-e a kezdeti feltételektől! Indítsunk szimulációkat

(1) egy csúcsból,

(2) öt, lineárisan csatolt csúcsból [$N_1(t=0) = 2$, $N_2(0) = 3$, $N_{k \neq 1,2} = 0$] ,

(3) öt, kereszt alakban összekapcsolt csúcsból [$N_1(0) = 4$, $N_4(0) = 1$, $N_{k \neq 1,4} = 0$],

s hasonlítsuk össze a foksámeloszlások nagy k -s viselkedését nagy (csúcsok száma: $N \approx 10^5 - 10^6$) hálózatokra.

(ii) Találjuk meg a maximális foksámú csúcsot a fenti szimulációkban generált hálózatokban, s határozzuk meg a maximális foksám átlagát $\langle k_{max} \rangle$ elég nagy csúcscsám esetére. Függ-e $\langle k_{max} \rangle$ a kezdeti feltételektől?

Feladat megoldása.

A hálózat szimulációját *Pythonban* írtam *Jupyter-notebook*-ban.

Az (1),(2),(3) feladat megoldásához létrehoztam a foksámokat:

```
##### (1) feladathoz
fokszamok[0] = 1
fokszamok[1] = 1
melyikhez_keruljon_a_harmas = randint(0,2)
fokszamok[2] = 1
fokszamok[melyikhez_keruljon_a_harmas] += 1
##### (2) feladathoz
fokszamok[0] = 2
fokszamok[1] = 2
fokszamok[2] = 2
fokszamok[3] = 1
fokszamok[4] = 1
```

```
##### (3) feladathoz
fokszamok[0] = 4
fokszamok[1] = 1
fokszamok[2] = 1
fokszamok[3] = 1
fokszamok[4] = 1
```

A szimulációhoz, az adatok kiszámolásához egy törzset használtam, különböző N értékek mellett. A szimuláció lépései a következők voltak:

- kiválasztunk egy már lent levő csúcsot véletlenszerűen,
 - leszámoljuk a kiválasztott csúcs éleinek számát $fokszám=k$,
 - kiválasztott csúcshoz w_k valószínűséggel kötöm az új berakott csúcsot,
 - $w_k = k/A$,
 - $A = \sum l * Nl$ ahol Nl az l éllel rendelkező csúcsok száma,
 - húzok egy számot véletlenszerűen $[0, 1]$ között,
 - ha a random szám $< w_k$, hozzákötöm a csúcshoz, ha nem, választok új csúcsot es előről kezdem a folyamatot,
 - a (2) és a (2) feladat esetében a szimuláció *for* ciklusa $(5, N)$ között fut.
-

```
for i in range (3,N):
    osszekotes_megtortent = False
    A = 0
    A_szamolva_volt_e = False

    while (osszekotes_megtortent == False):
        random_kivalasztott_csucs = randint(0,i)
        k = fokszamok[random_kivalasztott_csucs]

    if(A_szamolva_volt_e == False):
        for j in range (0,i):
            A += fokszamok[j]
        A_szamolva_volt_e = True
```

```
w_k = k / A
P = random.random()

if (P < w_k):
    fokszamok[random_kivalasztott_csucs] += 1
    fokszamok[i] = 1
    osszekotes_megtortent = True
```

Majd a legnagyobb fokszámmal rendelkező csúcsot kerestem meg és ennek kiírását oldottam meg, valamint az ábrázoláshoz készítettem elő az adatokat, ami az analitikus görbét is tartalmazza.

```
#Legnagyobb fokszamu csucs megtalalasa
index = where(fokszamok == max(fokszamok))
print ("Az_ennyiedik_csucs(ok)nak_van_maximalis_fokszama:_ " +
      str(csucok[index[0]]) + "_ami_ekkor_a_fokszamu:_ " +
      str(max(fokszamok)))

#unique-izalas
fokszameloszlas = []
fokszamokfajtaja = []
for i in range (0,N):
    if fokszamok[i] not in fokszamokfajtaja:
        fokszamokfajtaja.append(fokszamok[i])
        fokszameloszlas.append(1)
    if fokszamok[i] in fokszamokfajtaja:
        fokszameloszlas[fokszamokfajtaja.index(fokszamok[i])] += 1

#kiiratas
for i in range (0,len(fokszameloszlas)):
    print ("Mekkora_fokszam:_ " + str(fokszamokfajtaja[i]) +
          "._Ennek_gyakorisaga:_ "+str(fokszameloszlas[i]))

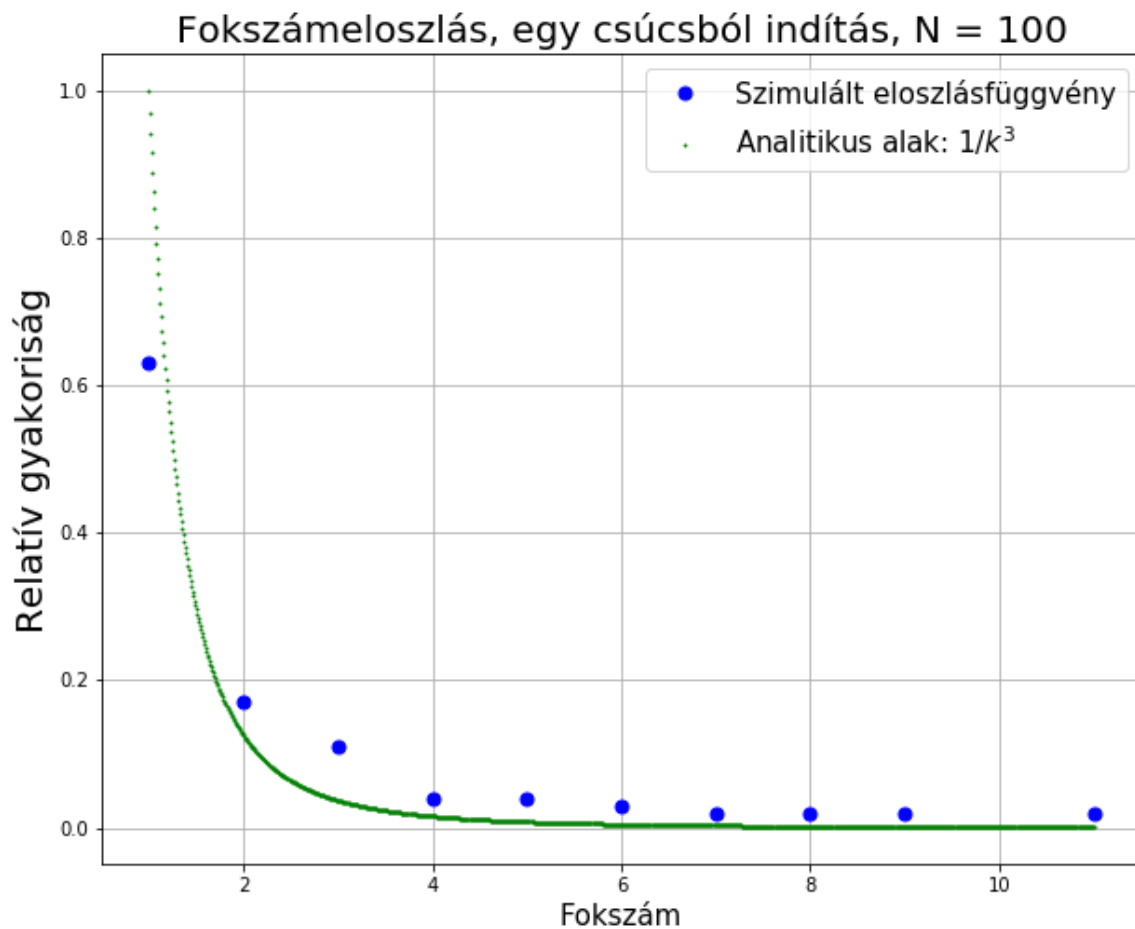
fokszameloszlas = numpy.array(fokszameloszlas)
fokszamokfajtaja = numpy.array(fokszamokfajtaja)
eloszlasfuggveny = fokszameloszlas / N

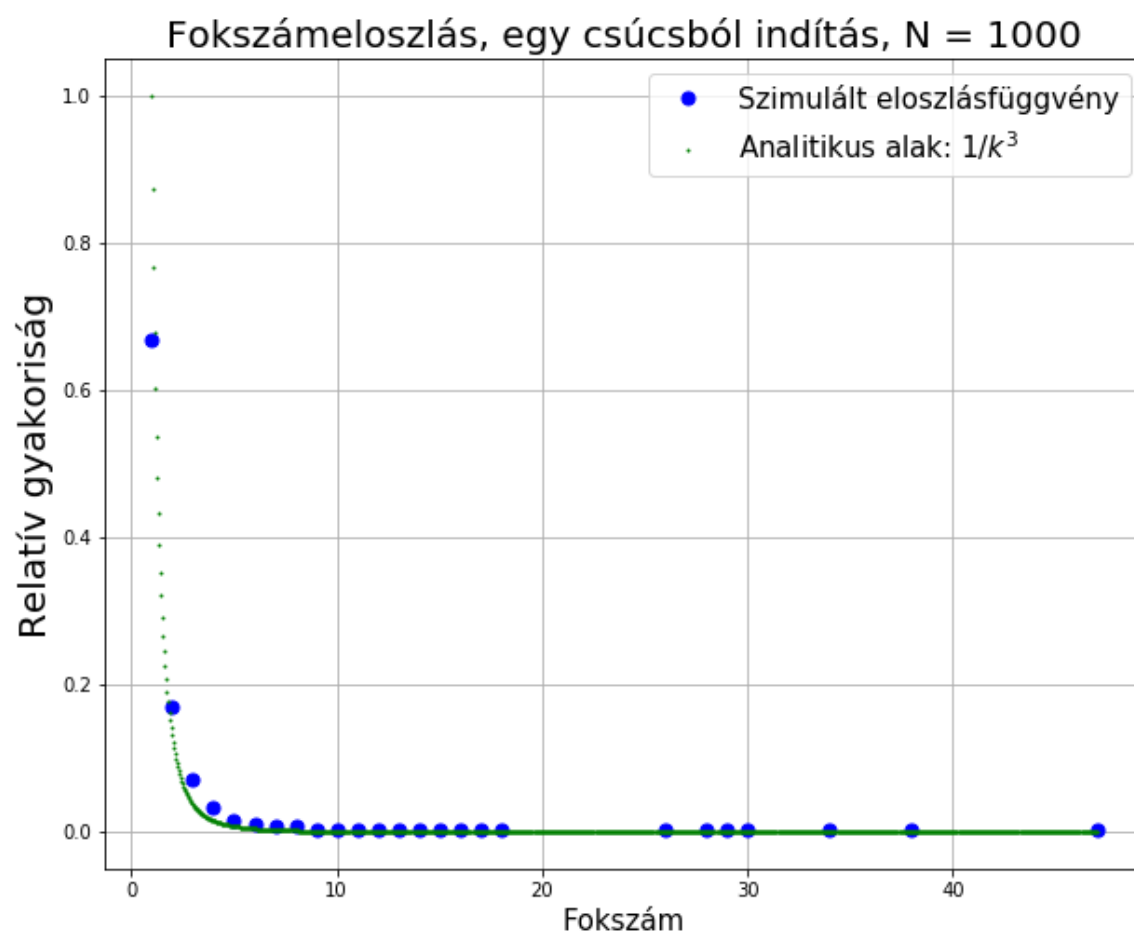
#analitikus mo
def analitikus_mo(k):
    return 1/(k**3)

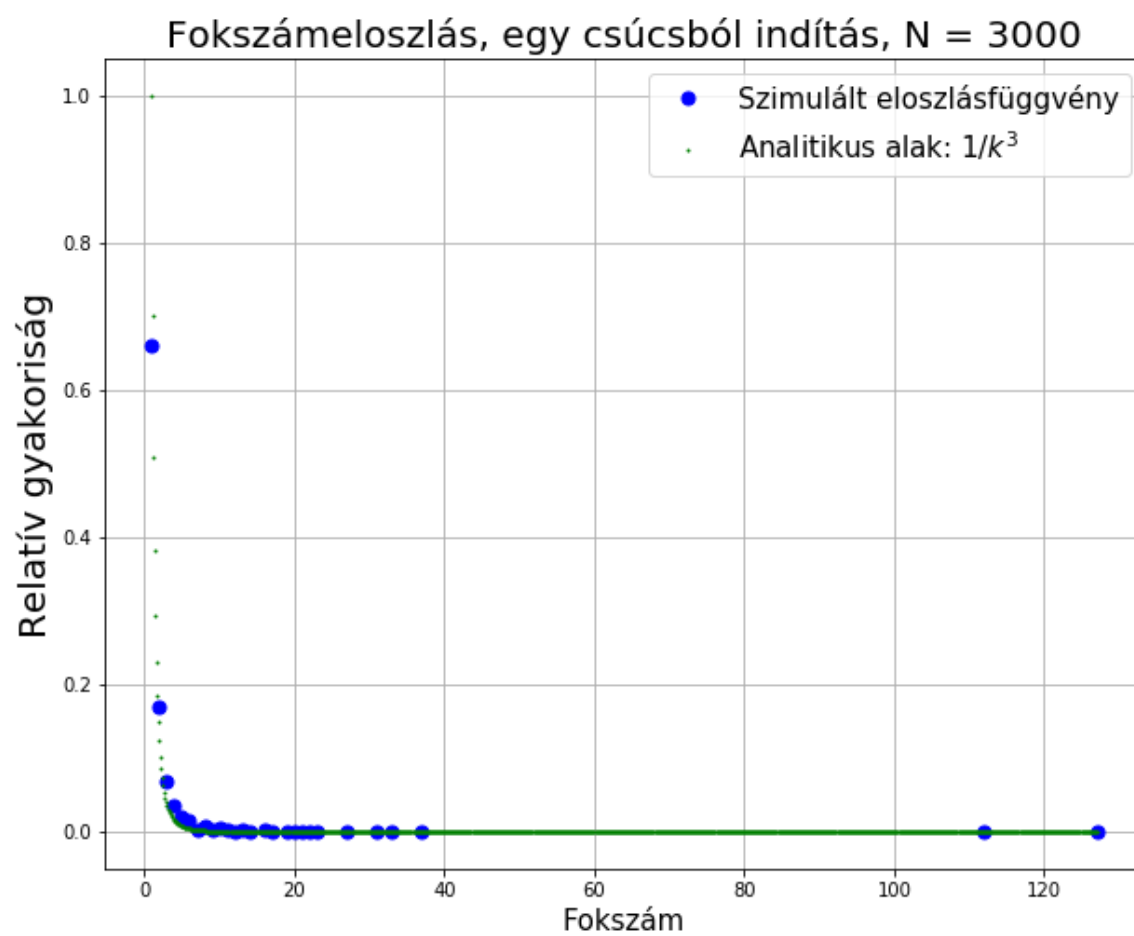
k = linspace(1,max(fokszamokfajtaja),1000)
```

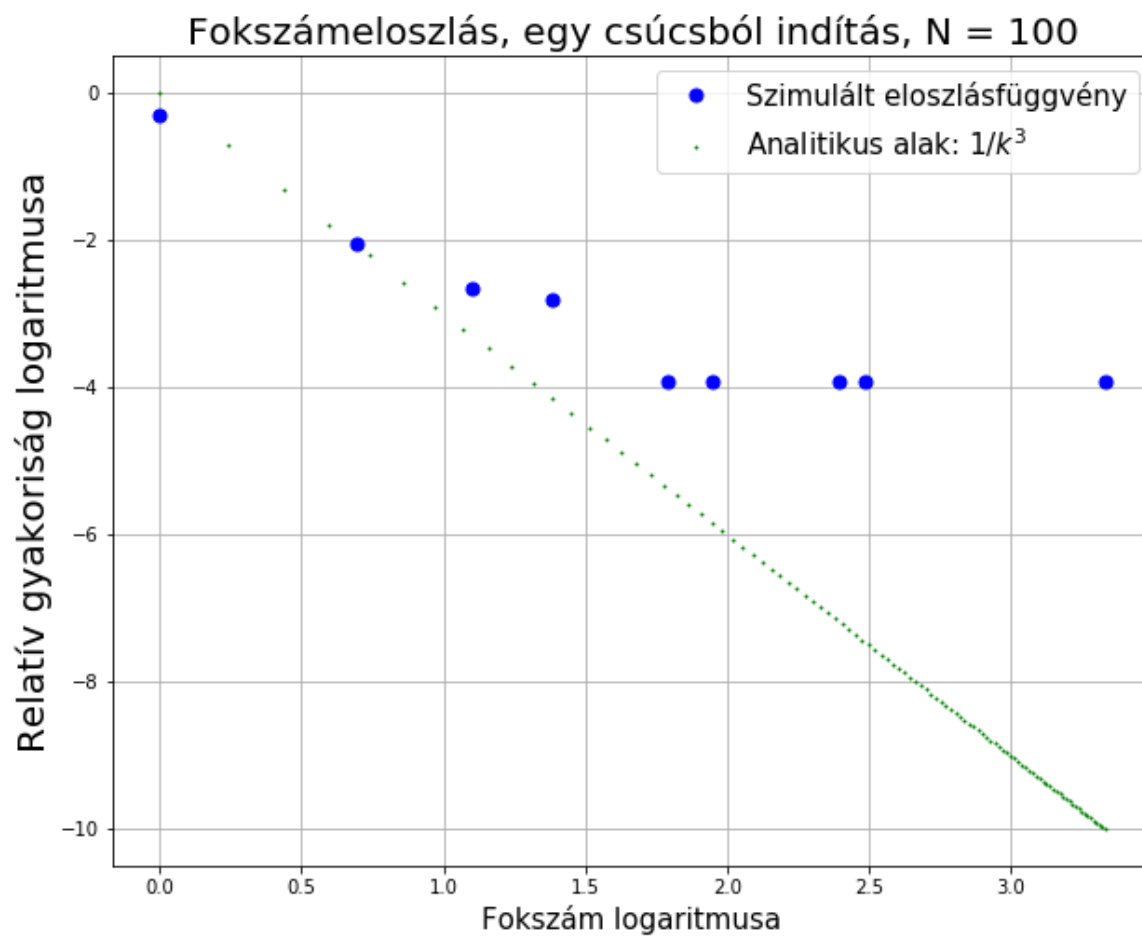
Ábrázoltam a szimuláció eredményeit, melyen látható, hogy a három különböző kezdőparaméterekkel rendelkező rendszerek, mennyire térnek el a $P_k \approx k^{-3}$ alaktól. Az ábrákról leolvasható, hogy kellően nagy N -ekre a rendszer megközelíti az elméleti értéket a logaritmikus skálás ábrázolt értékeken jól látszik hogy növekvő N -ek esetén, hogyan mozognak a szimulált adatok, sajnos számítási kapacitás hiányában nem tudtam a $10^5 - 10^6$ -os tartományig elmenni, mivel a számítógépem nem engedte, de az $N = 100$ as feltétel mellett jól megfigyelhető az eltérés.

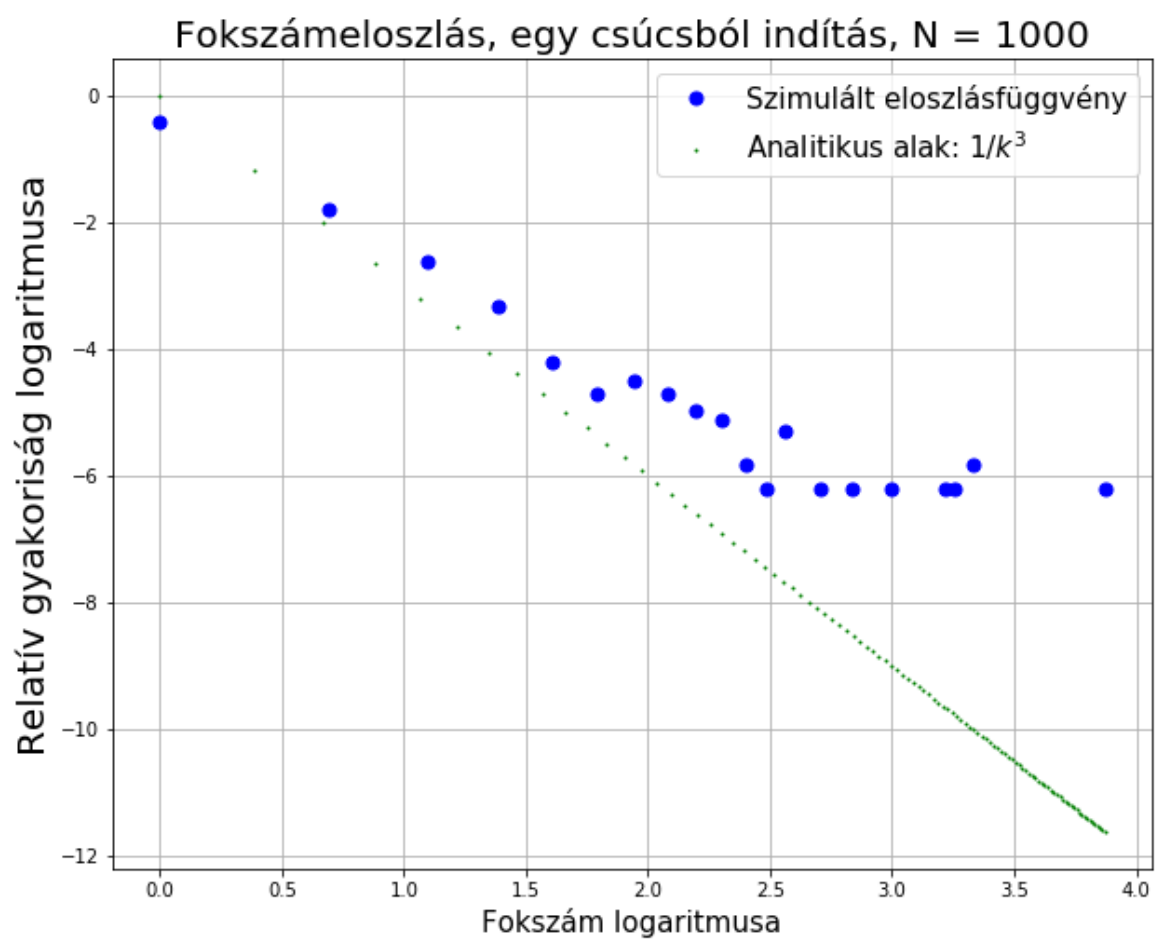
1.részfeladat

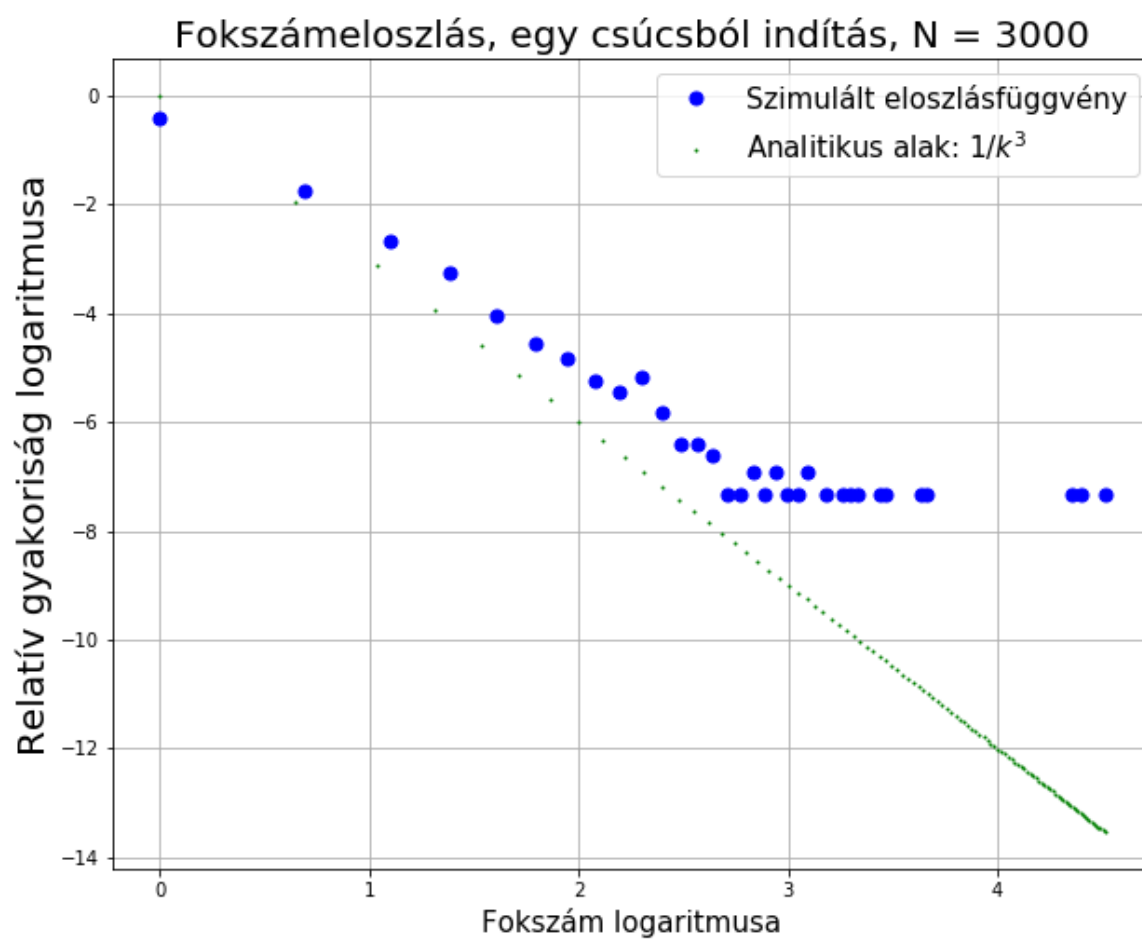

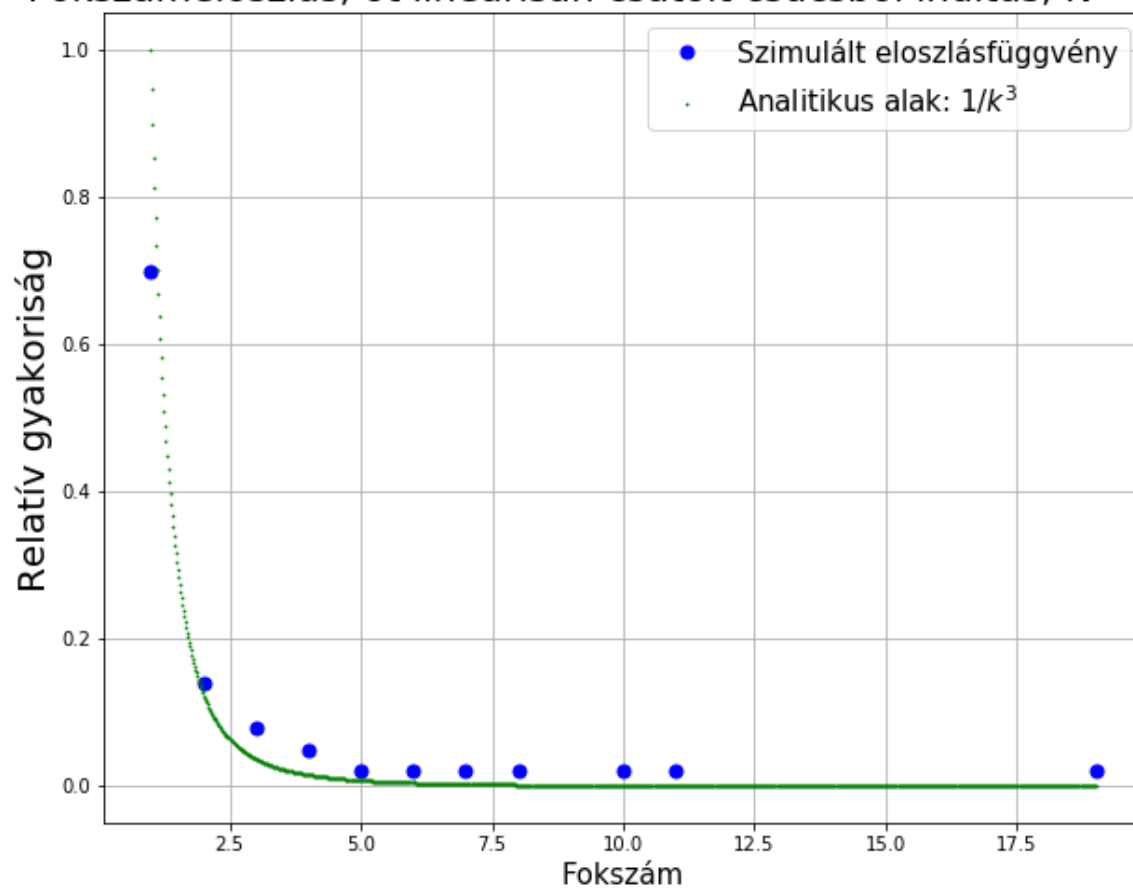

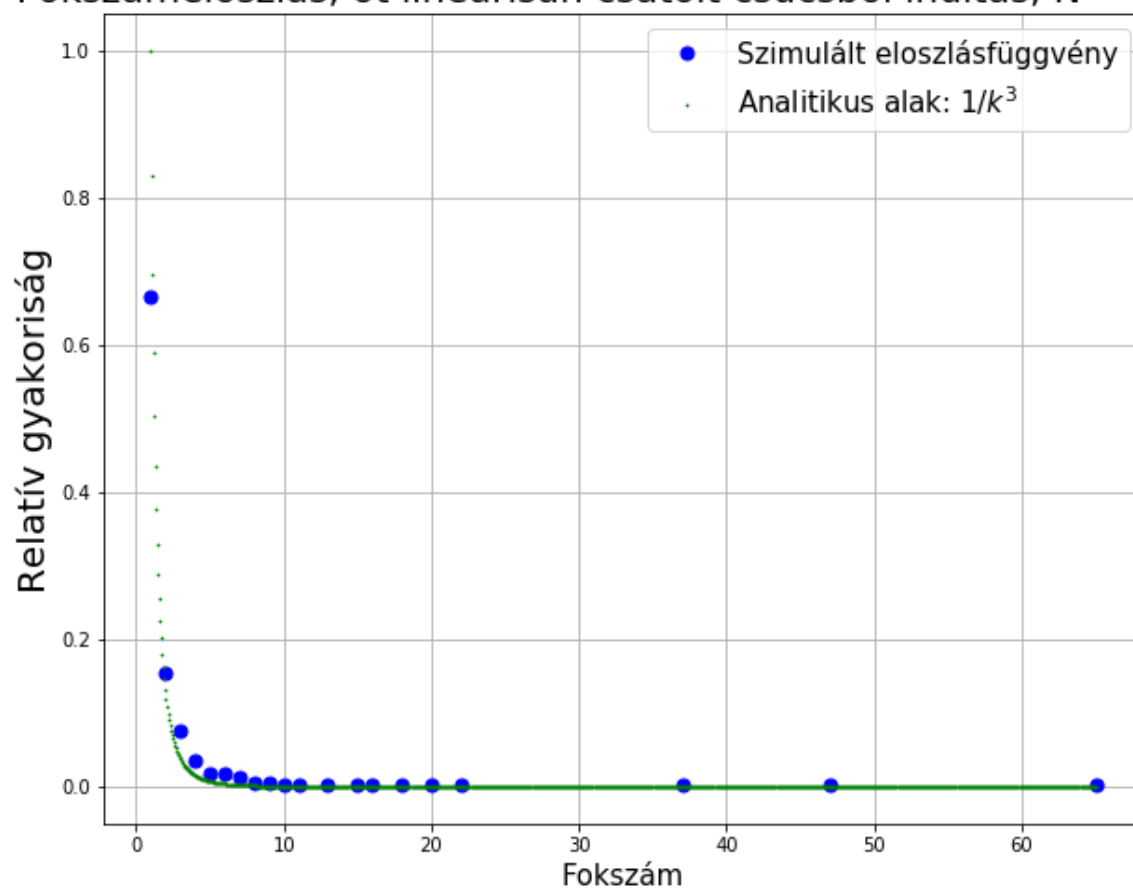

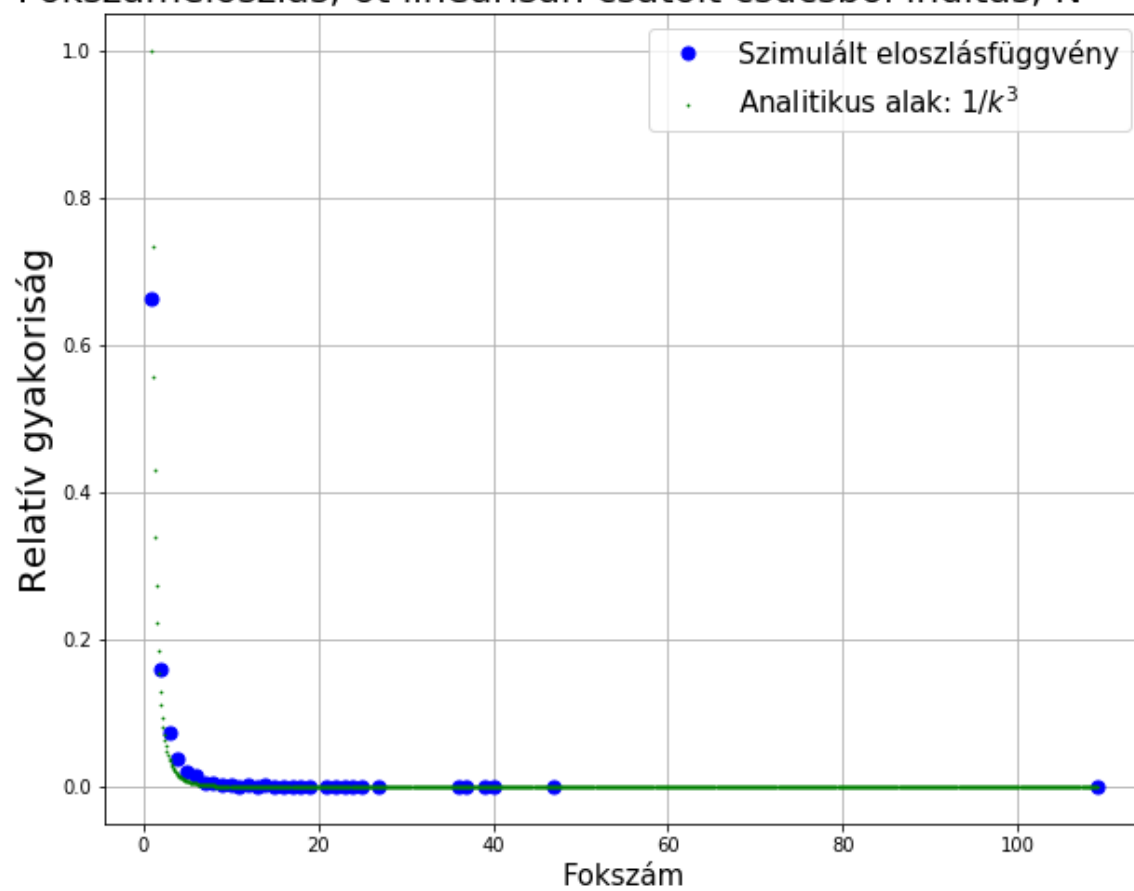
2.részfeladat

Fokszámeloszlás, öt lineárisan csatolt csúcsból indítás, $N = 100$

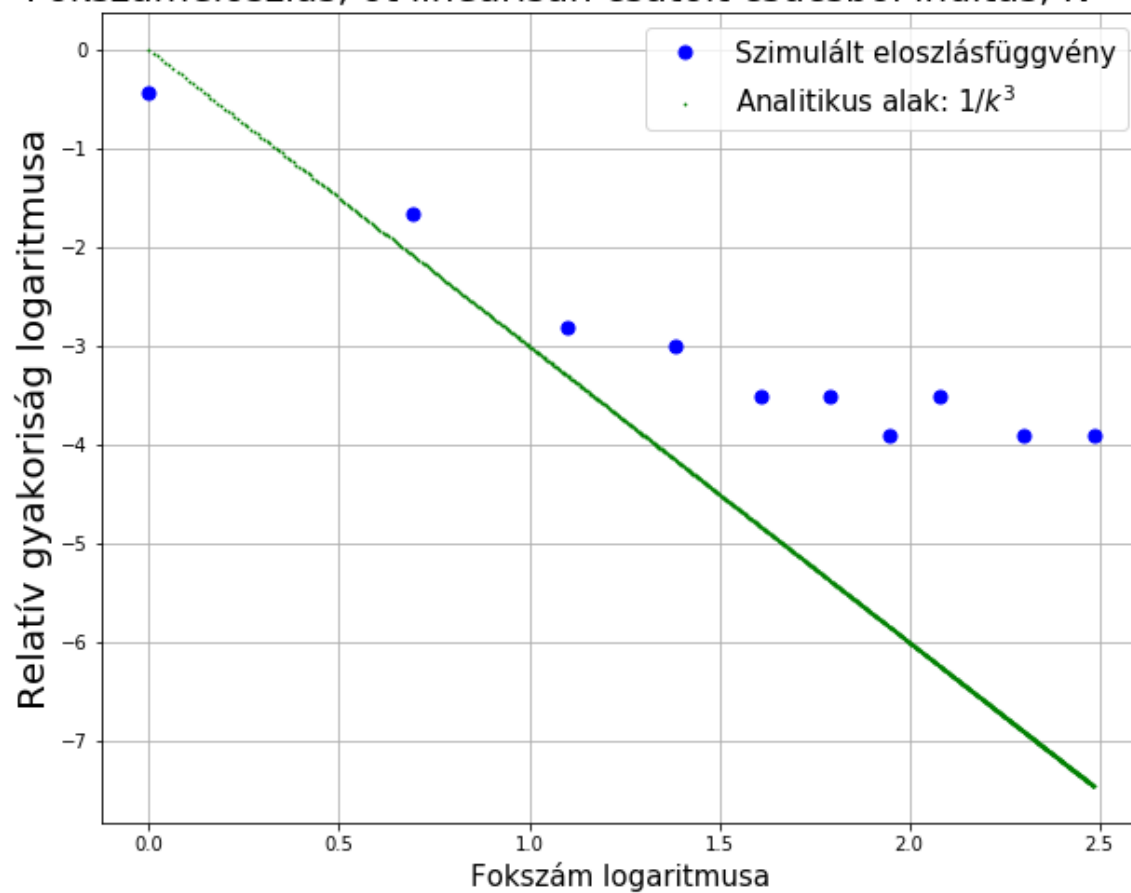
Fokszámeloszlás, öt lineárisan csatolt csúcsból indítás, $N = 1000$

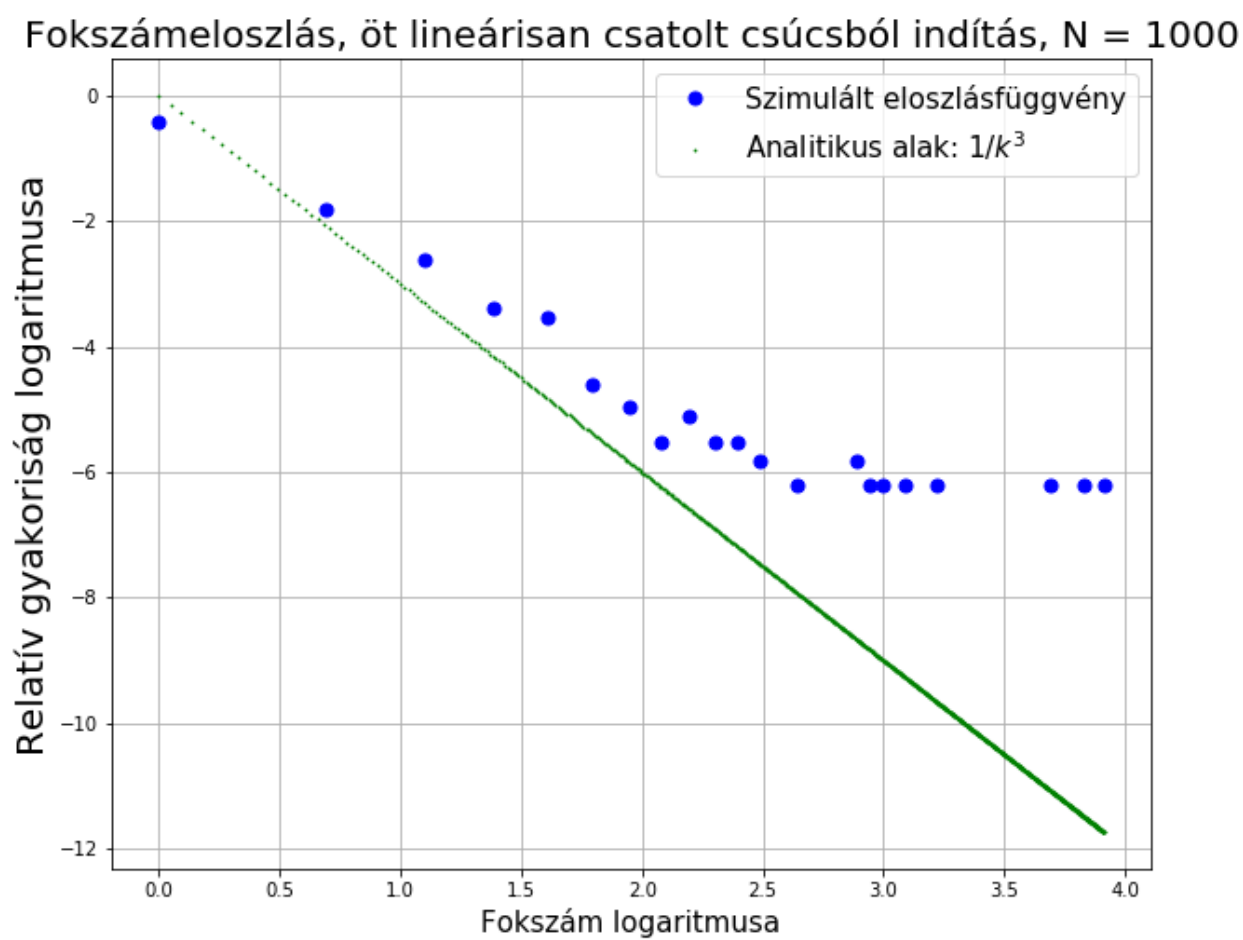

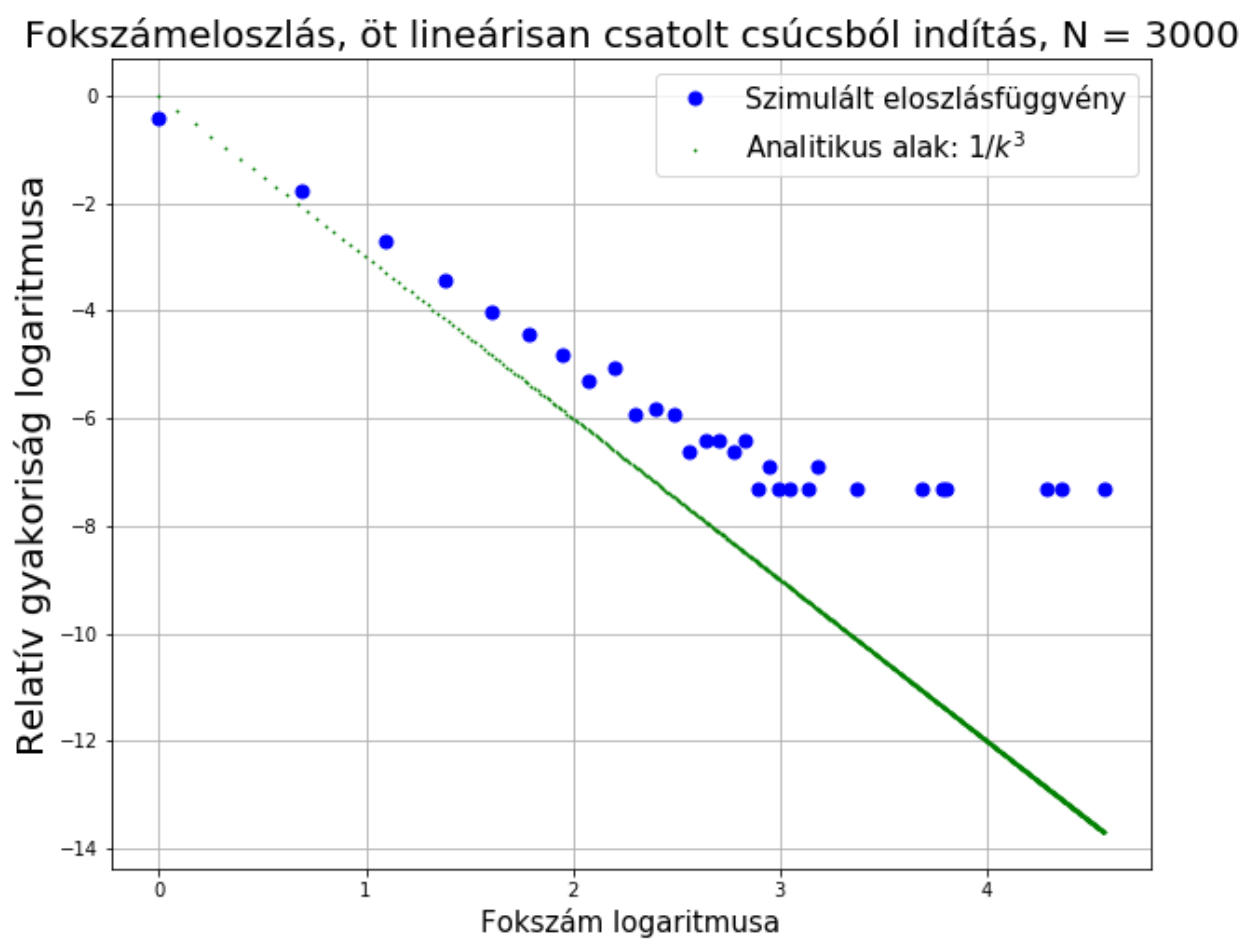
Fokszámeloszlás, öt lineárisan csatolt csúcsból indítás, $N = 3000$

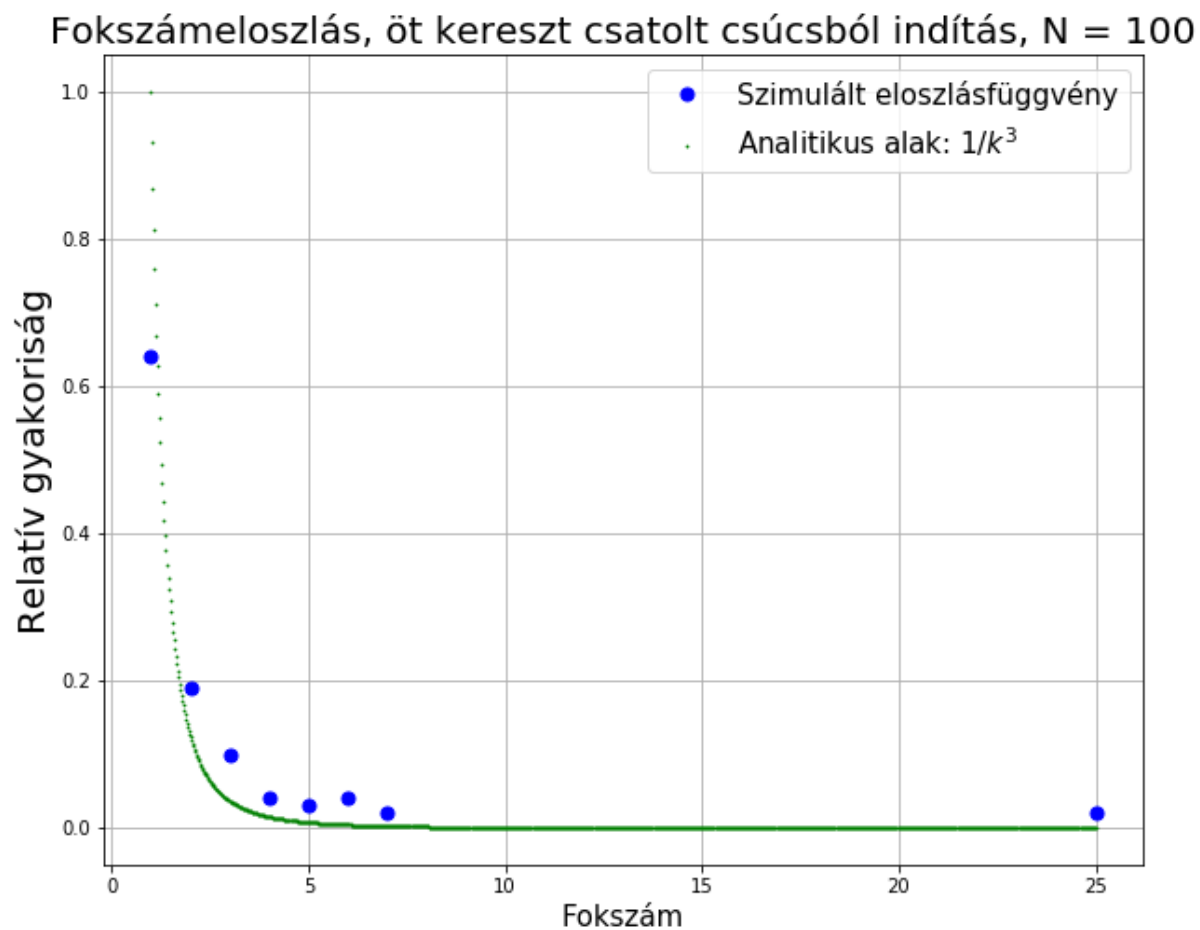
Fokszámeloszlás, öt lineárisan csatolt csúcsból indítás, $N = 100$

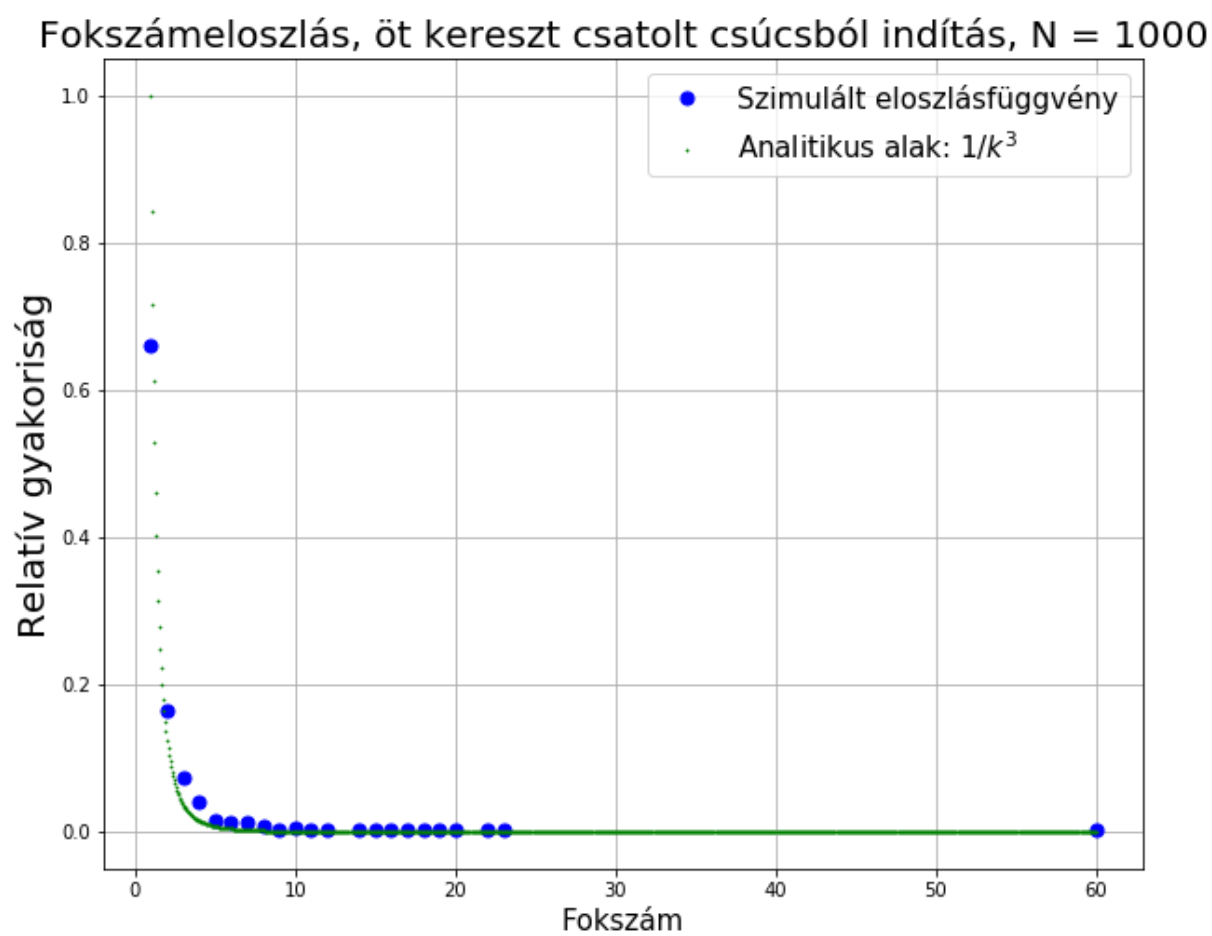

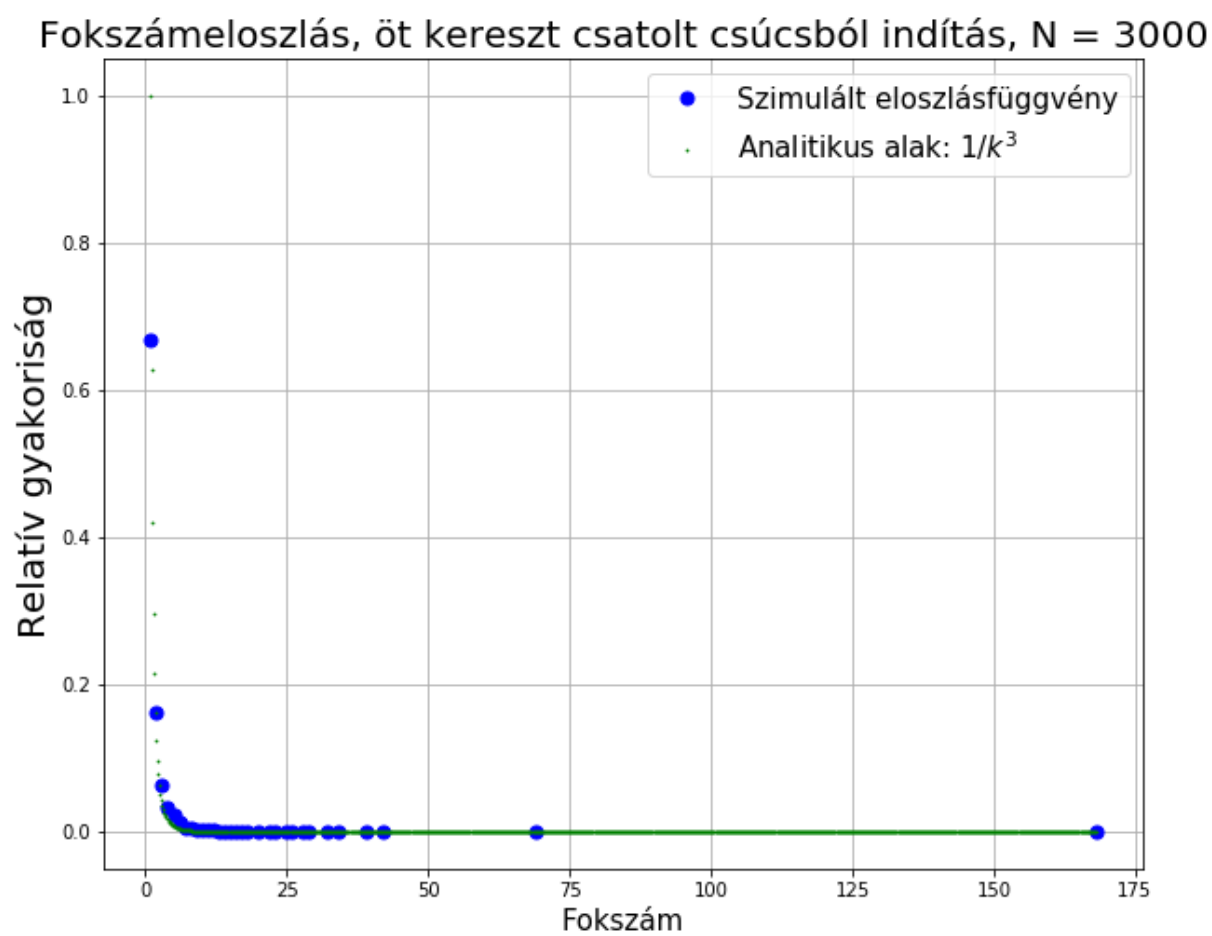

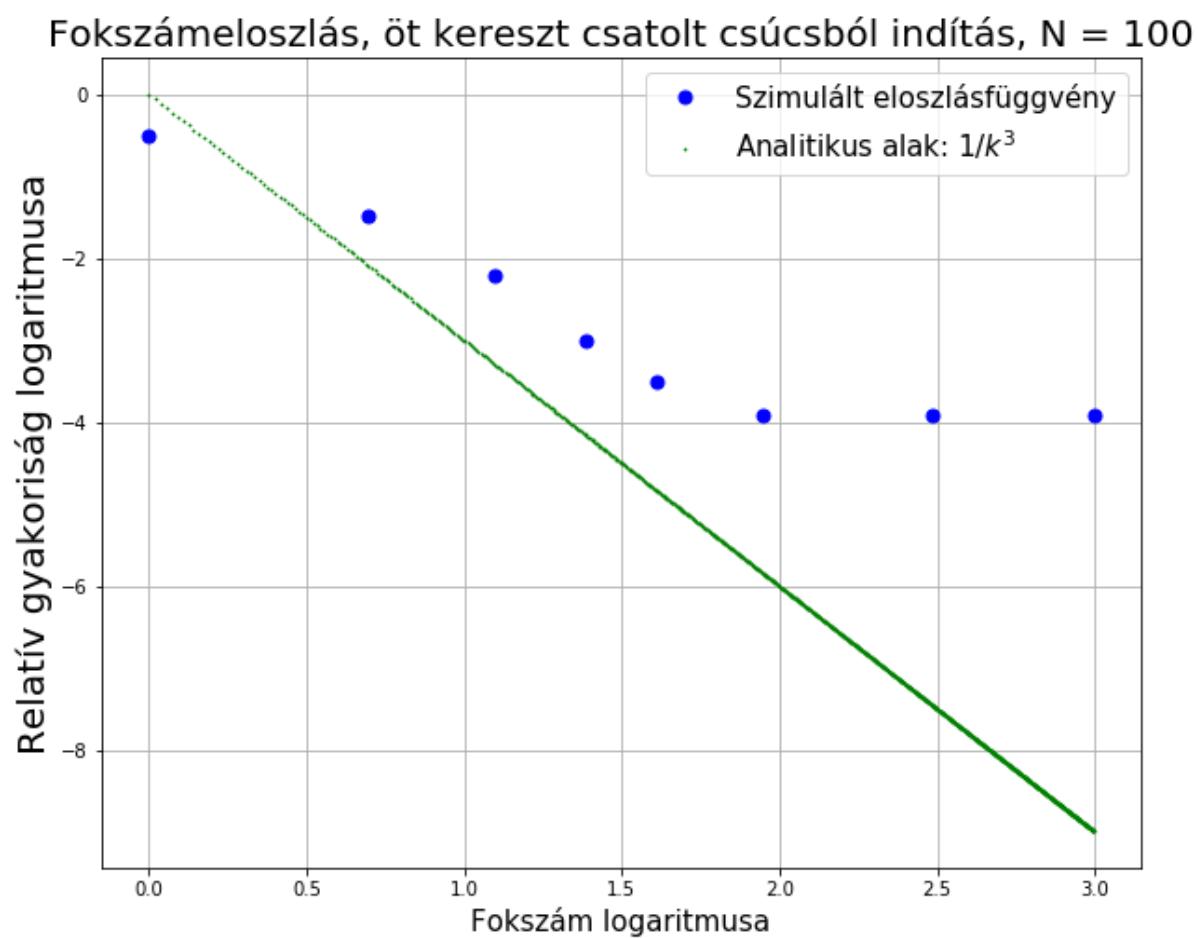

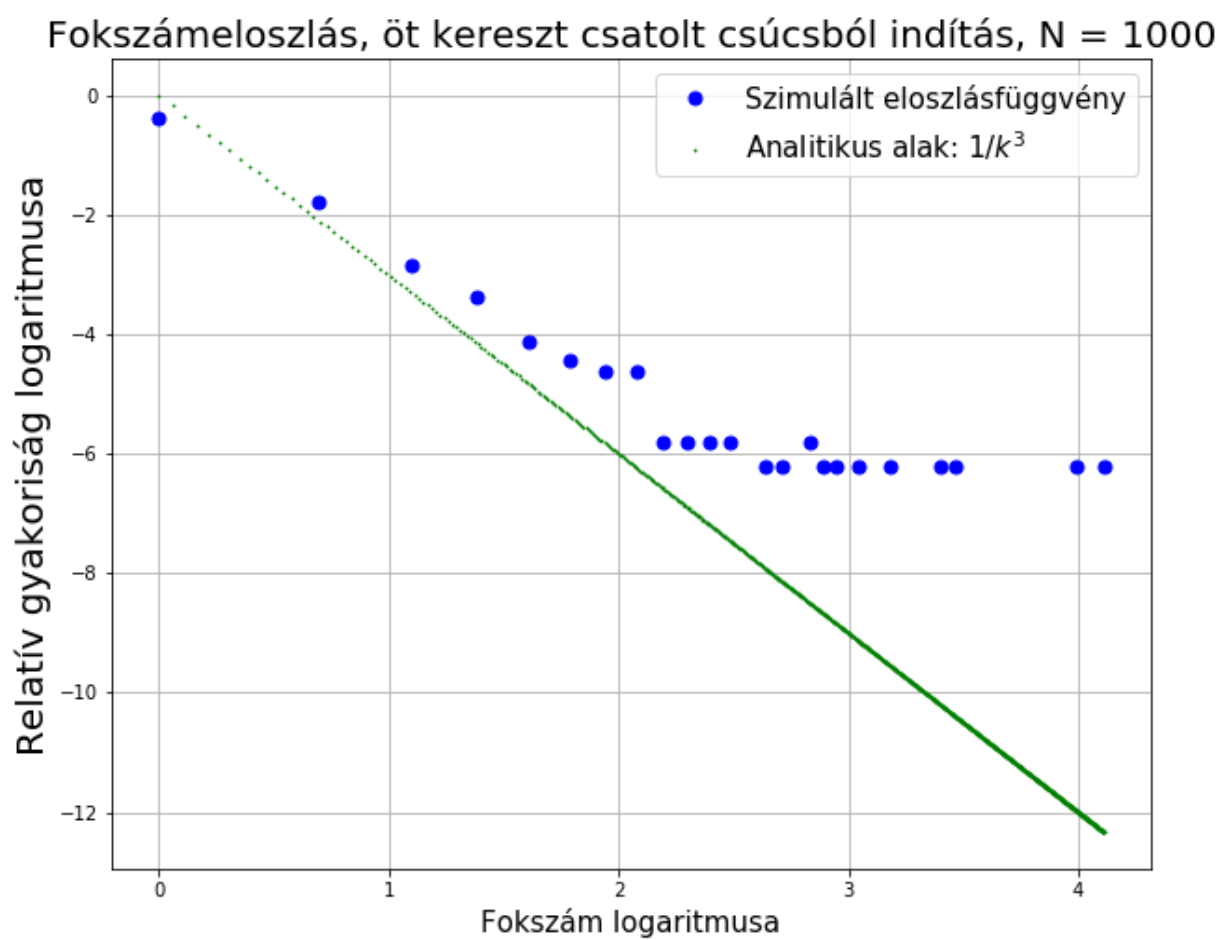
3.részfeladat

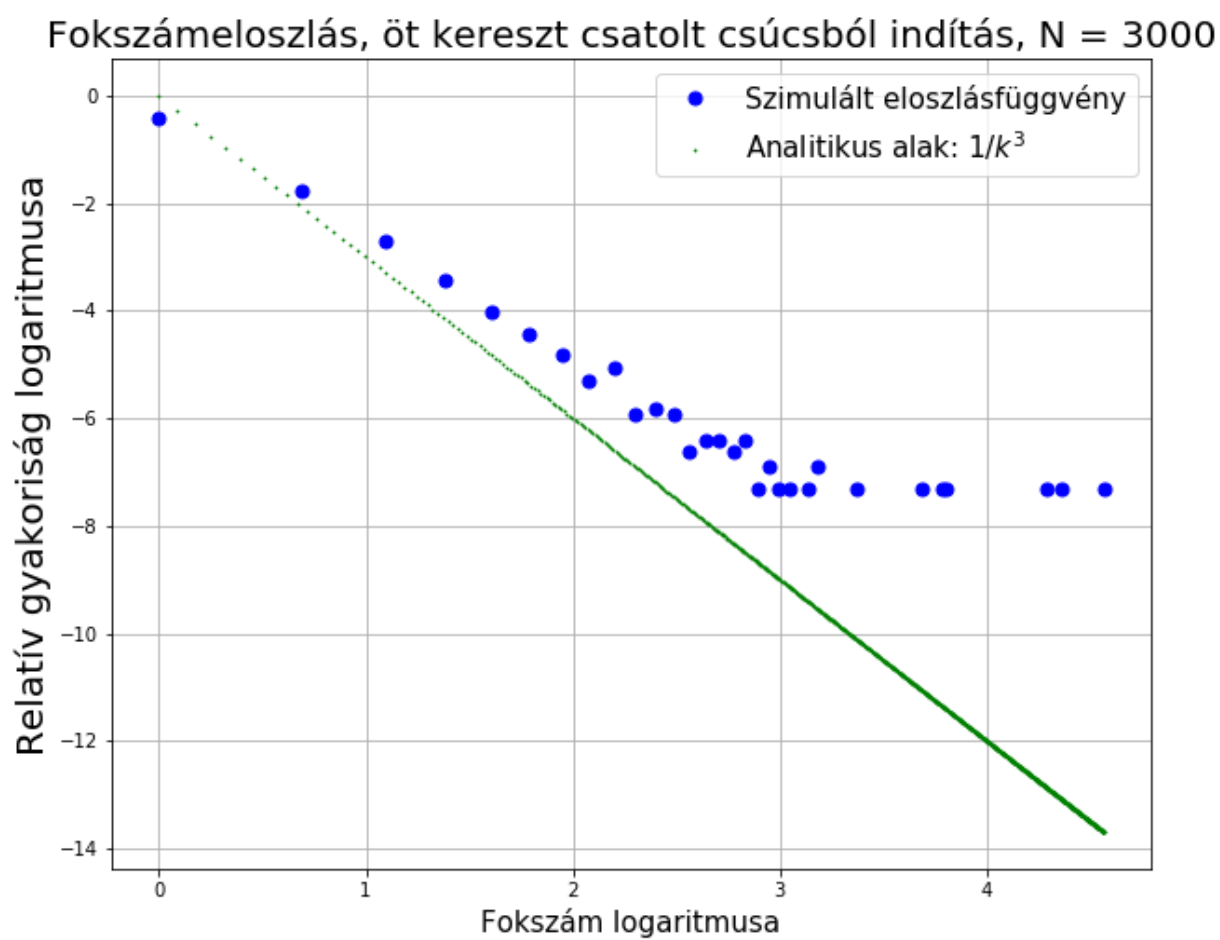

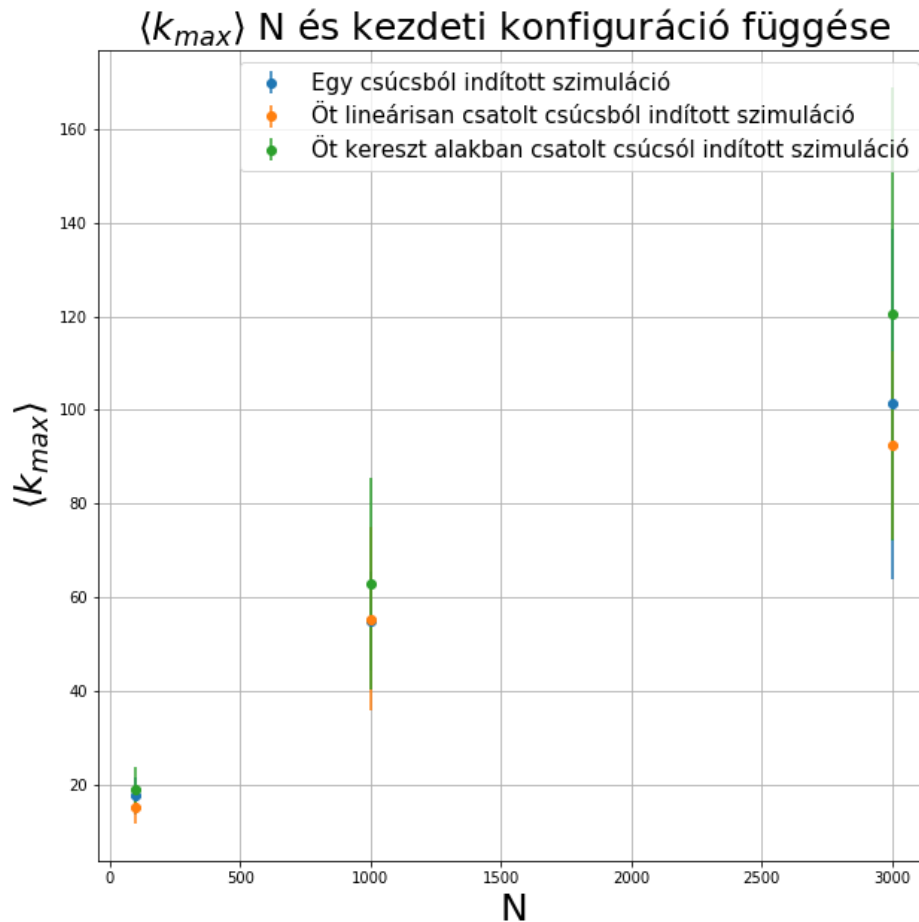

Feladatunk volt megvizsgálni a maximális foksám átlagának, $\langle k_{max} \rangle$ -nak a kezdeti feltételektől való függését. Ebben az esetben úgy jártam el, hogy $N = 100, 1000$ és 3000 esetére 7-szer lefuttattam a szimulációt mindhárom kezdeti feltételből indítva, lejegyeztem a maximális foksámú csúcsokat, ezeket kiátlagoltam, és a hibát a következő formulával számoltam:

$$\sigma^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (x_i - \langle x \rangle)^2, \rightarrow \sigma = \sqrt{\sigma^2} \quad (2.1)$$

A mérési adatokat az alábbi táblázatok tartalmazzák. Ezek után kiábrázoltam a kapott $\langle k_{max} \rangle$ átlagértékeket hibával együtt, ezt láthatjuk a 2.1 ábrán, amiről leolvashatjuk, hogy mindhárom kezdeti konfiguráció hibahatáron belül közel egyező megoldást ad, illetve mindhárom esetén ahogy várhattuk, N növelésével $\langle k_{max} \rangle$ növekvő tendenciát mutat.

2.1. ábra. $\langle k_{max} \rangle$ N és kezdeti konfiguráció függése.

N	$\langle k_{max} \rangle$ maximális foks szám
100	17
100	15
100	22
100	20
100	23
100	12
100	14
Átlag hibával	17.57 ± 3.9

1. táblázat. $\langle k_{max} \rangle$ maximális foks számok, s azok átlaga hibával, $N = 100$ esetre, egy csúcsból indított szimuláció esetében.

N	$\langle k_{max} \rangle$ maximális foks szám
1000	57
1000	66
1000	36
1000	58
1000	65
1000	60
1000	43
Átlag hibával	55 ± 10.4

2. táblázat. $\langle k_{max} \rangle$ maximális foks számok, s azok átlaga hibával, $N = 1000$ esetre, egy csúcsból indított szimuláció esetében.

N	$\langle k_{max} \rangle$ maximális foks szám
3000	67
3000	88
3000	174
3000	116
3000	74
3000	63
3000	127
Átlag hibával	17.57 ± 3.9

3. táblázat. $\langle k_{max} \rangle$ maximális foks számok, s azok átlaga hibával, $N = 3000$ esetre, egy csúcsból indított szimuláció esetében.

N	$\langle k_{max} \rangle$ maximális foks szám
100	23
100	13
100	17
100	16
100	14
100	13
100	11
Átlag hibával	15.28 ± 3.7

4. táblázat. $\langle k_{max} \rangle$ maximális foks számok, s azok átlaga hibával, $N = 100$ esetre, öt lineárisan csatolt csúcsból indított szimuláció esetében.

N	$\langle k_{max} \rangle$ maximális foks szám
1000	96
1000	46
1000	63
1000	41
1000	46
1000	33
1000	63
Átlag hibával	55.42 ± 19.5

5. táblázat. $\langle k_{max} \rangle$ maximális foks számok, s azok átlaga hibával, $N = 1000$ esetre, öt lineárisan csatolt csúcsból indított szimuláció esetében.

N	$\langle k_{max} \rangle$ maximális foks szám
3000	65
3000	95
3000	92
3000	125
3000	81
3000	89
3000	109
Átlag hibával	92.42 ± 20

6. táblázat. $\langle k_{max} \rangle$ maximális foks számok, s azok átlaga hibával, $N = 3000$ esetre, öt lineárisan csatolt csúcsból indított szimuláció esetében.

N	$\langle k_{max} \rangle$ maximális foksám
100	18
100	22
100	21
100	13
100	13
100	28
100	16
Átlag hibával	19 ± 4.9

7. táblázat. $\langle k_{max} \rangle$ maximális foksámok, s azok átlaga hibával, $N = 100$ esetre, öt kereszt alakban csatolt csúcsból indított szimuláció esetében.

N	$\langle k_{max} \rangle$ maximális foksám
1000	36
1000	76
1000	38
1000	55
1000	50
1000	86
1000	99
Átlag hibával	62.85 ± 22.6

8. táblázat. $\langle k_{max} \rangle$ maximális foksámok, s azok átlaga hibával, $N = 1000$ esetre, öt kereszt alakban csatolt csúcsból indított szimuláció esetében.

N	$\langle k_{max} \rangle$ maximális foksám
3000	172
3000	91
3000	63
3000	85
3000	186
3000	79
3000	168
Átlag hibával	120.57 ± 48.3

9. táblázat. $\langle k_{max} \rangle$ maximális foksámok, s azok átlaga hibával, $N = 3000$ esetre, öt kereszt alakban csatolt csúcsból indított szimuláció esetében.